

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy

Art. 1. W ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Na każdym etapie dokonywania obliczeń, o których mowa w art. 5, otrzymany wynik podaje się z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, przy czym zaokrągla się go w ten sposób, że jeżeli trzecia cyfra jest większa lub równa 5 zaokrąglenie następuje w górę.”;

2) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość wynagrodzenia pracownika zatrudnionego w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy nie może być niższa od wysokości minimalnego wynagrodzenia ustalonego w trybie art. 2 i 4.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3;

3) po art. 8 dodaje się art. 8a–8c w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. W przypadku umów, o których mowa w art. 734 i 750 Kodeksu cywilnego, wysokość wynagrodzenia dla:

1) osoby fizycznej przyjmującej zlecenie lub świadczącej usługi albo

2) osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, która przyjęte zlecenie lub usługi wykonuje osobiście

na rzecz przedsiębiorcy albo na rzecz innej jednostki organizacyjnej w ramach prowadzonej przez te podmioty działalności, za każdą godzinę pracy takich osób, niezależnie od sposobu ustalenia wynagrodzenia, nie może być niższa niż 12 zł.

2. Przedsiębiorca albo inna jednostka organizacyjna będący stroną umowy, o której mowa w ust. 1, prowadzą pisemną ewidencję liczby godzin przepracowanych przez osobę fizyczną przyjmującą zlecenie lub świadczącą usługi albo przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą i osobiście świadczącą usługi; taka osoba pisemnie potwierdza liczbę przepracowanych godzin.

3. Jeżeli przedsiębiorca albo inna jednostka organizacyjna będący stroną umowy, o której mowa w ust. 1, ze względu na miejsce wykonywania zlecenia lub świadczenia usług nie ma możliwości prowadzenia ewidencji liczby przepracowanych godzin, osoba fizyczna przyjmująca zlecenie lub świadcząca usługi albo osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą i osobiście świadcząca usługi przedkłada pisemną informację obejmującą liczbę przepracowanych godzin przy realizacji zlecenia lub usługi; informację przedkłada się przedsiębiorcy albo innej jednostce organizacyjnej będącym stroną umowy, o której mowa w ust. 1, w terminie poprzedzającym termin wypłaty wynagrodzenia.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do:

- 1) umowy cywilnoprawnej zawartej przez radcę prawnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 507, z późn. zm.¹⁾);
- 2) pełnomocnictwa udzielanego adwokatowi przez klienta, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.²⁾).

Art. 8b. 1. Kto, będąc przedsiębiorcą albo inną jednostką organizacyjną:

- 1) nie wypłaca osobie fizycznej przyjmującej zlecenie lub świadczącej usługi albo osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, która przyjęte zlecenie lub usługi wykonuje osobiście, na rzecz tego przedsiębiorcy albo tej jednostki organizacyjnej w ramach prowadzonej przez te podmioty działalności, wynagrodzenia za każdą godzinę jej pracy w wysokości nie niższej niż 12 zł,
 - 2) nie prowadzi ewidencji liczby godzin przepracowanych przez osobę fizyczną, o której mowa w pkt 1
- podlega karze grzywny od 1 000 zł do 30 000 zł.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1064, 1224, 1255 i 1311.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1064, 1224, 1255 i 1311.

2. Tej samej karze podlega osoba działająca w imieniu przedsiębiorcy albo innej jednostki organizacyjnej, o których mowa w ust. 1.

Art. 8c. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 8b, następuje na podstawie wniosku pochodzącego od inspektora pracy, w trybie określonym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 640 i 1240) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Państwowa Inspekcja Pracy jest organem powołanym do sprawowania nadzoru i kontroli przestrzegania:

- 1) prawa pracy, w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - 2) przepisów dotyczących legalności zatrudnienia i innej pracy zarobkowej,
 - 3) przepisów dotyczących:
 - a) wypłacania wynagrodzenia przez przedsiębiorcę albo inną jednostkę organizacyjną osobie fizycznej przyjmującej zlecenie lub świadczącej usługi albo osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, która przyjęte zlecenie lub usługi wykonuje osobiście, na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i 750 Kodeksu cywilnego,
 - b) prowadzenia ewidencji liczby godzin przepracowanych przez osoby fizyczne, o których mowa w lit. a
- zgodnie z art. 8a ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008 i);

2) w art. 10 w ust. 1 po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) kontrola:

- a) wypłacania wynagrodzenia przez przedsiębiorcę lub inną jednostkę organizacyjną osobie fizycznej przyjmującej zlecenie lub świadczącej usługi albo osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, która przyjęte zlecenie lub usługi wykonuje osobiście, na rzecz tych podmiotów w ramach działalności prowadzonej przez te podmioty, na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i 750 Kodeksu cywilnego,

b) prowadzenia ewidencji liczby godzin przepracowanych przez osoby fizyczne, o których mowa w lit. a

- zgodnie z art. 8a ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;”;

3) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. Właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy są uprawnione do nakazania stronie umowy, o której mowa w art. 734 i 750 Kodeksu cywilnego, wypłaty osobie fizycznej przyjmującej zlecenie lub świadczącej usługi albo osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, która przyjęte zlecenie lub usługi wykonuje osobiście, wynagrodzenia w wysokości ustalonej zgodnie z art. 8a ust. 1-3 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę; nakazy w tej sprawie podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”;

4) w art. 13 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przedsiębiorcy albo inne jednostki organizacyjne będące stroną umów, o których mowa w art. 734 i 750 Kodeksu cywilnego, na rzecz których w ramach prowadzonej przez te podmioty działalności jest wykonywane zlecenie lub są świadczone usługi przez osobę fizyczną albo przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, która przyjęte zlecenie lub usługi wykonuje osobiście – w zakresie wypłacania wynagrodzenia tym osobom fizycznym oraz prowadzenia ewidencji liczby godzin przepracowanych przez te osoby, zgodnie z art. 8a ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę”;

5) w art. 23 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) żądania od podmiotu kontrolowanego i osoby fizycznej przyjmującej zlecenie lub świadczącej usługi albo od osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, która przyjęte zlecenie lub usługi wykonuje osobiście, na rzecz tego podmiotu, na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i 750 Kodeksu cywilnego, pisemnych i ustnych informacji w sprawach objętych kontrolą oraz wzywania i przesłuchiwanie stron tej umowy w związku z przeprowadzaną kontrolą;”;

6) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspektorzy pracy są uprawnieni do przeprowadzania, bez uprzedzenia i o każdej porze dnia i nocy:

1) kontroli przestrzegania przepisów prawa pracy, w szczególności stanu bezpieczeństwa i higieny pracy, kontroli przestrzegania przepisów dotyczących legalności zatrudnienia w zakresie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4;

2) kontroli:

a) wypłacania przez podmiot kontrolowany, wskazany w art. 13 pkt 4, wynagrodzenia osobie fizycznej przyjmującej zlecenie lub świadczącej usługi albo osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, która przyjęte zlecenie lub usługi wykonuje osobiście, na rzecz tego podmiotu, na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i 750 Kodeksu cywilnego,

b) prowadzenia ewidencji liczby godzin przepracowanych przez osoby fizyczne, o których mowa w lit. a

- zgodnie z art. 8a ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”;

7) w art. 33 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydaje decyzje, o których mowa w art. 11 pkt 1-4 i pkt 6-7, art. 11a i art. 11b;”;

8) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje, o których mowa w art. 11 pkt 1-7, art. 11a i art. 11b, wydawane są w formie pisemnej lub stanowiącej wpis do dziennika budowy.”;

9) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot kontrolowany, do którego została skierowana decyzja, o której mowa w art. 11 pkt 1-7, art. 11a i art. 11b, ma obowiązek informowania odpowiedniego organu Państwowej Inspekcji Pracy o jej realizacji z upływem terminów określonych w decyzji.”

Art. 3. Przepisy art. 8a-8c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie do umów zawartych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Do umów, o których mowa w art. 734 i 750 Kodeksu cywilnego, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 8a-8c ustawy zmienianej w art. 1

w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawa Pracy

Anna Kaldyga

DYREKTOR
Departamentu Prawnego

Magdalena Pabisiak